

ПРЕС КЛИПИНГ

19. новембар 2013.

НАСЛОВИ

- Радници ШИК Копаоника наставили блокаду предузећа;(стр.2)
 - Српски радници заробљени у кући у Сочију;(стр.2)
 - Влада, ипак, ослушкује глас привредника;(стр.4)
 - Покренут стечај предузећа у реструктурирању;(стр.6)
 - У бродоградилшту остала четири радника;(стр.7)
 - Немачки „Стратик” спасава „Меркур” и 320 радних места;(стр.8)
 - У Банату 3.000 пензија више него плата;(стр.9)
 - Радници блокирали главни цевовод;(стр.10)
 - Радници "14. октобра" поново протестују;(стр.11)
-

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/420802/Radnici-SIK-Kopaonika-nastavili-blokadu-preduzeca>

Радници ШИК Копаноника наставили блокаду предузећа

ФоНет

Радници Шумско-индустријског комбината Копаноник Србија наставили су данас блокаду улазне капије у предузећу захтевајући исплату пет заосталих плата, повезивање радног стажа и оверу здравствених књижица, а Симпо Шик је најавио да ће тражити и реаговање полиције како би његови радници могли да уђу на своја радна места.

И поред договора са руководством Симпа из Брања, али и са председником општине Куршумлија Радољубом Видићем да се данас одблокира улазна капија у предузећу и запосленима омогући несметан рад то се није догодило.

Штрајкачи данас поново нису дозволили запосленима у Симпо Шик да уђу на своја радна места како би се производња након више од недељу дана нормализовала.

Симпо Шик је саопштио да ће тражити наредних дана и реакцију полиције, како би њихови радници могли да уђу на своја радна места, јер како истичу, оваквим понашањем нарушава се углед фабрике и доводи у питање егзистенција свих запослених и њихових породица.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/420863/Srpski-radnici-zarobljeni-u-kuci-u-Sociju>

Српски радници заробљени у кући у Сочију

"Новости"

Двадесет седам српских радника практично је заробљено у месту Веселој, 70 км од Сочија. Налазе се у једној кући из које не могу да изађу јер немају папире.

Послодавац их држи без папира, спавају на даскама у изнајмљеној кући у Улици Ученицаскаја 14, од августа су добили једну плату, пишу Новости.

Сваки пут кад неко од њих оде до градилишта, где имају бесплатан оброк, буде ухапшен, јер српски грађевинци немају никакве папире.

- У понедељак су ухапшена тројица, пре два дана петорица... И оно мало пара што смо до сада успели да наплатимо отишло је на казне - каже један од радника Здравко Ловрић.

Сваки шести жртва експлоатације

На "Астрин" СОС телефон јављали су се у више наврата домаћи радници који су радили у Русији, жалећи се на радну експлоатацију. О свим сазнањима "Астра" је обавестила Министарство рада, запошљавања и социјалне политике и МУП, као и наше Конзуларно одељење у Москви, тамошњи синдикат и међународне организације рада. Свака шеста жртва која се обрати овој организацији је жртва радне експлоатације.

Међу њима има армирача, тесара, два електричара и два столара. На границу према Абхазији стигли су из Смедерева, Бача, Лесковца, Обреновца, Пивнице, Кулпина, Бање Ковиљаче, Сремске Митровице и Врања. Посао су нашли преко неког нишког предузимача, који је ангажовао раднике за фирму "Нови город" из Сочија. Прва група је отпутовала у јуну, друга у августу. Отишли су са туристичким визама. Већина код куће није имала посао.

- Радили смо на изградњи вишеспратница за Железницу Русије. До сада смо добили само августовску плату и на 20 дана аконтацију по 1.000 рубаља, што је двадесетак евра! Када смо дошли, речено нам је да ћемо радити на малим висинама. Сада траже да без заштитне опреме, без скела, само висећи на ужадима, радимо на 13. и 14. спрату - каже Ловрић.

Од обећаних папира до данас није било ништа, па су све време радили на црно и Руси су могли да их депортују сваког часа. Побунили су се пре неколико дана, када је на суседној згради погинуо један радник.

- Тражили смо да идемо кући, али су нам послодавци рекли да кући нећемо до априла! Живимо у очајним условима, спавамо буквално на даскама. Храну смо имали обезбеђену, али сад нам ни то не вреди јер нас полиција лови по улицама кад изађемо. Када смо ступили у штрајк, послодавац нам је то и рекао - да ћемо бити хапшени, да нећемо добити плате, да ћемо остати без оброка - жали се Ловрић.

Ових 27 српских радника нису једини који су нагробусилиу близини Сочија. Што су Олимпијске игре ближе, грађевинским предузимачима је потребно све више радника, а већина долази из иностранства и ради на црно. Према изворима из Русије, прошле недеље се из Сочија у Србију вратило педесетак незадовољника. Процењује се да у овој земљи ради око 20.000 наших држављана.

Проблема са фирмом "Нови город" Ненада Лукића било је и прошле и претпрошле године. Медијима су се обраћали радници, тврдећи да су преварени, да раде у нехуманим условима и без примања.

Са српским радницима већ је ступила у контакт "Астра", која помаже жртвама трговине људима, и дипломатски представници Србије у Русији, али они не могу да натерају послодавце да их исплате, пишу Новости. Посебан проблем је што иза многих сличних превара стоје подизвођачи неких великих домаћих предузећа.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/tema-dana/Vlada-ipak-osluskuje-glas-privrednika.sr.html>

Влада, ипак, ослушкује глас привредника

Половина испитаних изјавила да корупција није утицала на њихово пословање, али везе могу да помогну у јавним набавкама

Резултати анкети Америчке агенције за међународни развој (УСАИД), међу хиљаду анкетираних, указали су на готово изненађујуће мишљење – да ова влада ипак слуша глас привредника и да се пословно окружење, према њиховим оценама, донекле побољшало у 2013.

Тај помак набоље је далеко од жељеног. Незнатан је, прецизирали су истраживачи свој налаз, али, примећују, да све више привредника увиђа напоре државе да унапреди предвидивост пословања и уважи њихово мишљење у расправама о економским питањима.

Аналитичари резултата овогодишње анкете посебно истичу да су привредници приметили настојање првог потпредседника Владе Србије Александра Вучића да сузбије корупцију. Готово половина испитаних (46 одсто) казало је да у 2013, трећој години овог истраживања, корупција уопште није утицала на њихово пословање. То је смањење од 20 одсто у односу на прошлу годину. Распрострањеност политичких и привредних веза опада, а готово ниједан привредник није доживео уцену државног службеника.

Већина нема искуства са јавним набавкама, али они који су у њима учествовали сматрају да на избор најповољније понуде утиче цена, а не стручне квалификације. Привредници сматрају да везе могу да помогну, али нису од пресудног значаја за избор најповољнијег понуђача и све су мање важне.

Знатно побољшање постигнуто је не само у јавним набавкама, већ и у издавању дозвола за обављање делатности, у раду инспекција, а скраћено је и време које пословни људи троше на спровођењу прописа.

Истраживачи указују да се „општи тренд све веће транспарентности и бољег управљања може видети и у налазима о сивој економији”. Према мишљењу испитаника, већина привредника плаћа све порезе и доприносе, а нешто мање од 20 одсто не плаћа, што потврђује налазе ранијих истраживања да је велики обим „сиве економије”.

Примећено је и да држава настоји да смањи терет дажбина и административних процедура, али порези и бирократија и даље су први на листи препрека са којима се суочавају предузећа и предузетници. Порез на зараде, ПДВ, парафискални намети, заједно са сложеним администрирањем наплате пореза, на врху су списка отежавајућих околности за пословање. Рестриктивни прописи о раду, дуготрајни поступци издавања грађевинских дозвола и сложени

судски поступци и даље отежавају рад привредника, а ефикасност извршног и стечајног поступка тек се незнатно побољшала.

Већина испитаника ове године навела је да је утрошила мање од 20 одсто свог времена на послове везане за поштовање прописа, што је потпуно супротно од стања запаженог у протекле две године, када је већина на бирократске послове потрошила више од 20 одсто свог радног времена. Издавање дозвола за обављање делатности и упис предузећа у регистар знатно су унапређени, наводе испитаници.

Знатно мање испитаних пословних људи него претходне две године сматра да инспекције негативно утичу на пословање. Иако пореска, тржишна и инспекција рада и даље најчешће контролишу привреднике, просечан број посета драстично је смањен. Време које су руководиоци ове године провели у „дружењу” са инспекторима ове године пало је са 70 на 17 сати, док је просечна казна смањена за готово половину – на 868 евра. Велике фирме са седиштима у Београду плаћају у просеку највећу глобу, док предузетници по селима, првенствено трговци, плаћају најмање. Добар знак је то што већина испитаника сматра да су инспектори добро обучени, као и да су релевантни прописи доступни и јасни.

Пословним људима највише одговара кад су цене и курс стабилни, јер инфлација, курс и камате пресудно утичу на конкурентност. Порез на зараде, ПДВ и други порези и парафискални намети имају највећи негативан утицај на привреду и на врху су чинилаца који неповољно утичу на пословно окружење, указују аутори истраживања.

Српска пословна заједница захтева реформе у областима у којима не виде да се ствари крећу набоље, или чак, у појединим случајевима, опажају погоршање. Муче их судски поступци, прописи који регулишу радне односе и трговину. Стална је повика на порезе и парафискалне намете, а недавно повећање стопе ПДВ, заједно са администрацијом наплате пореза, додатно повећава терет који морају да носе.

Не воле да се задужују

Власници предузећа у Србији не воле да се задужују. Овде је реч о малим и средњим фирмама – око половина испитаних запошљавају мање од десет радника, имају промет и имовину мању од 100.000 евра, а само 15 одсто има промет већи од милион евра и више од 20 запослених. Овогодишња анкета УСАИД-а показала је да 81 одсто привредних друштава и 87 процената предузетника финансирају свој рад из сопствене уштеђевине или задржаног профита. Само око 10 одсто испитаника користило је банкарске кредите, већином домаћих банака, а много мање позајмице из иностранства, лизинг или издавање обвезница и акција. Просечни кредит износи нешто више од 100.000 евра за предузећа и око 25.000 евра за предузетнике.

Иако је мали број предузећа и предузетника користио лизинг, они који су то учинили у 75 одсто случајева сматрају да је то најбољи начин за набавку машина и опреме.

А. Микавица

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/pokrenut_stecaj_preduzeca_u_restrukturiranju.4.html?news_id=271350

Судски преседан у крагујевачким „Металсистемима“

Покренут стечај предузећа у реструктурирању

АУТОР: З. РАДОВАНОВИЋ

Крагујевац - Одлуком Привредног суда у Крагујевцу који 8. новембра, на захтев Рајфајзен банке, покренуо претходни стечајни поступак над фирмом Металсистеми у реструктурирању, суспендовани су органи управљања овог предузећа са већинским државним капиталом, а све управљачке надлежности пренете су на Центар за стечајеве у Агенцији за приватизацију. На овај начин, према јучерашњој информацији из Металсистема, заустављене су све пословне активности које су предузећу доносиле више од 12 милиона динара месечних прихода.

Крагујевачка фирма Металсистеми која је после поништене приватизације и хапшења бившег власника Драгољуба Радуловића прешла у власништво државе, једно је од 179 предузећа која се налазе у статусу реструктурирања, што би требало да значи према важећој законској регулативи, није могуће покренути стечајни поступак. Дугови предузећа потичу из периода неуспеле приватизације, а тај уговор је раскинут након вишемесечних бурних протеста радника, и то тако што је бивши купац вратио већинско власништво држави, задржавши 33 одсто удела, што је, сматрају у синдикату Металсистема, тек први од сумњивих потеза, који годинама уназад прате пословање те фирме..

- Поступак суда о фактичком увођењу стечаја над предузећем у реструктурирању, оцењујемо као део плана састављеног још приликом поништења приватизације. То је једино објашњење за овакав експеримент, а претпостављамо да ни судска одлука о стечају није била могућа без

политичке и подршке неких центара моћ - рекао је за наш лист председник синдиката у Металсистемама Милош Танасковић и најавио да су, уколико суд не поништи ту одлуку, могући протести радника тог предузећа.

Отворено писмо Вучићу

Синдикат Металсистема затражио је од првог потпредседника Владе Александра Вучића да заштити државни капитал и егзистенцију око 260 радника у том предузећу. „Апсурд је то што је ранијем власнику, који је држави нудио свих 100 одсто акција предузећа, и који је због сумњивог пословања више пута хапшен, остављено 33 одсто капитала“ наводи се у отвореном писму Вучићу док је од Полицијске управе у Крагујевцу затражено да поново отвори истрагу у тој фирми.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/u-brodogradilistu-ostala-cetiri-radnika>

У бродоградилшту остала четири радника

Повериоци се данас нису изјашњавали о унапред припремљеном плану реорганизације бродоградилшта „Шипјард Бомекс 4-М” у Перлезу, који је, уз предлог о покретању стечајног поступка, поднела ова фабрика, јер раније заказано рочиште у Привредном суду у Зрењанину није одржано.

И бродоградилште и највећи поверилац – Хипо Алпе-Адрија банка, наиме, предложили су одлагање рочишта, тражећи додатни рок да би допунили измењени план реорганизације, односно да би организовали повериоце. Судија Милан Пајташев уважио је њихов предлог.

– Бродоградилште је 13. новембра поднело измењени план реорганизације, али и у њему постоје недостаци – рекао је Пајташев, констатујући да нема услова за одржавање данашњег рочишта. – Обавеза предлагача стечајног поступка је да у року од десет дана достави допуну измењеног плана, у погледу поверилаца из прве и седме класе, а све у складу с одредбама Закона о стечају. Уколико то не учини, суд ће смарати да план не испуњава законске услове.

Директор бродоградилшта „Шипјард Бомекс 4-М” Зоран Цветковић казао је за „Дневник” да је фабрика поднела унапред припремљени план реорганизације због финансијских потешкоћа у које је запала.

– Једноставно, целокупна ситуација се поприлично одразила на сву бродоградњу, не само на нас – рекао је Цветковић за наш лист. – То је један начин на који бисмо могли освежити пословање, да удахнемо мало ваздуха и опет кренемо да радимо.

На питање каква је тренутна ситуација у бродоградилшту, које је својевремено запошљавало, укључујући и кооперанте, више од 350 радника, и да ли су се последња дешавања везана за предлог за увођење стечаја одразила на пословање, наш саговорник је одговорио да је „Шипјард Бомекс 4-М” у преговорима о изградњи нових пловних објеката.

– Дешавања су се, нажалост, одразила на смањење броја радника. Бродоградилште тренутно има запослена четири радника. Надамо се да ћемо ускоро стартовати с новим пословима да бисмо ангажовали људе – истакао је Цветковић.

Ж. Балабан

Банка уступила потраживања

Зоран Цветковић је појаснио да је београдска фирма „Хета” преузела потраживања од највећег повериоца – Хипо Алпе-Адрија банке, и да је она такође затражила одлагање рочишта да би успела да организује остале повериоце.

– Хипо Алпе-Адрија банка је оснивач тог београдског предузећа и оно се бави само некретнинама – прецизирао је Цветковић.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/nemacki-%E2%80%9Estratik%E2%80%9D-spasava-%E2%80%9Emerkur%E2%80%9Di-320-radnih-mesta>

Немачки „Стратик” спасава „Меркур” и 320 радних места

Када су многи, па чак и искусни привредници у Бачкој Паланци, помислили да за некада реномирану фабрику за производњу кожне галантерије више нема спаса јер је у стечају, указала се нова шанса.

Фабрика која је некада запошљавала око 1.000 радника и производила модне ташне и осталу галантерију од коже и скаја прошла је две неуспешне приватизације и када су сви помислили да је свему крај, уз ангажовање локалне самоуправе и деценијског партнера из Немачке, познатог „Стратика“, указала се нова шанса.

– Ових дана у гостима нам је био господин Патрик Велш, власник и директор немачког „Стратика“, и после озбиљних разговора решење за „Меркур“ је на прагу – каже заменик председника бачкопаланачке општине Бојан Радман. – Приликом недавне свечаности у оближњем Обровцу, где смо при тамошњој ОШ отворили спортску салу, уприличен је сусрет с најодговорнијим људима из Владе Војводине, а и из Министарства финансија Србије, где су се интересовали за царинске стопе на увоз репродукционог материјала. Главно је да смо се договорили да се разговори наставе 27. новембра у Родгару, у близини Мајнца, где је седиште „Стратика“.

Радман истиче да су немачки партнери, који су, иначе, неколико деценија сарађивали с бачкопаланачком фабриком, најавили да би у случају договора у идућој години у два наврата запослили по 80 радника, а иста динамика запошљавања наставила би се и 2015. године. Значи, за две године 320 нових радних места, а у овој општини без посла је око 9.000 људи.

Ако би дошло до реализације те приче, то би значило да и за друге фабрике у Србији које су пред гашењем има шансе. То је и доказ да локална самоуправа, иако нема ингеренције у привреди, има право – јер нико законом није забранио – да покреће иницијативу да спасава оно што се спасти може и да на тај начин помогне својим суграђанима који су остали без посла због ранијих погрешних приватизација.

„Меркур“ је до пред крај прошлог века био водећи произвођач модне галантерије од коже, не само у Србији већ и у бившој СФРЈ, а извозио је своје производе првенствено на тржиште ЕУ и бившег СССР-а. Деценијска сарадња с немачким „Стратиком“, за који су Бачкопаланчани углавном радили услужне (лон) послове, изгледа није заборовљена јер партнер зна да у Бачкој

Паланци постоје бројни мајстори моделарства и израде производа од коже и скаја. Очито да је интерес обостран, а ангажовање овдашње локалне самоуправе као посредника је за похвалу, кажу и они радници „Меркура“ који су у пензији, а посебно они који на списковима Националне службе за запошљавање чекају нови-стари посао.

М. Суџум

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/u-banatu-3000-penzija-vise-nego-plata>

У Банату 3.000 пензија више него плата

Велики број пензионера у односу на број запослених, низак ниво наплате доприноса, лоша старосна структура пензионера и тешка економска криза из које се не назире излаз – заједнички су за већину пензионих фондова у региону.

Све је то више него довољно да се наставе реформе, али с резovima знатно драстичнијим од оних који су у протеклој деценији били у оптицају. У супротном, пензиони фондови ће се потпуно урушити и онда ће редовна исплата пензија бити доведена у питање, а неколико милиона најстаријих остављено без јединог прихода за који су деценијама радили.

Србија се кроз уклапа у „миље” проблема комшија, а у неким сегментима јој је чак и теже. Број некад и сад запослених већ неколико година опасно се приближива, а приде су недавно неки аналитичари израчунали да један пензионер издржава и по пет осталих суграђана. У више од трећине српских општина тренутно се исплаћује више чекова него плата, а половина најстаријих издржава децу и унучад, која су на списку Бироа рада. Број пензионера у Војводини исти је као и у остатку државе, али у чак четири од седам округа већ је више најстаријих него радника. Запослених је више само у Јужнобачком, Севернобачком и Сремском округу.

У Војводини има 448.000 радника и 406.000 пензионера, али је драстично другачије кад се из статистике изузме Нови Сад, као град са свакако најјачом привредном и административном активношћу. Ту је однос пензионера и запослених повољнији него у Србији јер има 131.000 радника и 90.000 пензионера. Дакле, ако се одузме Нови Сад, долази се до податка да је пензионисаних свега хиљаду мање од запослених. Позитиван однос има Севернобачки округ, где је запослених 2.000 више него пензионера, у Срему је хиљаду више оних који примају плате, као и у Јужнобачком округу, где има 53.000 радника и 36.000 пензионера. Банат, пак, „живи” од пензионера јер је тамо пензионера 3.000 више него радника, у северном 4.000, колико и у Јужнобанатском округу. У Западнобачком пензионера је чак 8.000 више.

Али, не би решило проблем Фонда ПИО чак и да сви запослени плаћају доприносе. Наиме, сами они не могу напунити пензиони фонд јер да он би могао, по садашњем систему, редовно исплаћивати принадлежности, није довољан само тај новац. Да се исплата пензија обезбеди само од доприноса, морало би тренутно да буде још два-три пута више запослених него сада, што је немогуће – не само тренутно већ и у наредној деценији – а тога су сви свесни.

Баш зато се решење мора тражити на другој страни, у неминовном поопштравању услова пензионисања. Све док се то не уради, из државне касе и даље ће се исплаћивати 14 одсто укупног буџета на име редовне исплате пензија, по чему смо у самом европском врху. С друге стране, у претходној деценији недовољно је учињено на реформи пензионог система, иако је Закон о ПИО мењан чак три пута. Јесте он повећао старосну и радну границу за пензионисање, укинуо нека ранија давања, отежао одлазак у инвалиднину, али је истовремено пензиони фонд

постао „сигурна кућа” за хиљаде старијих радника који су први слати на Биро рада а одатле у пензију. Како се најављују нова отпуштања у јавном сектору и предузећима која су деценијама у реструктурирању, опет ће времешни жељно чекати да их Фонд „прими” у ред пензионера и зато ће тешко било која пензиона реформа одмах донети видљивији резултат. За бољитак и опоравак пензионог фонда, и поред стезања каиша и ограничавања раста пензија наредне године и 2015, мораће се још чекати. Дотле ће државна каса и даље бити једина из које се узима и даје најстаријима.

Љубинка Малешевић

<http://www.dnevnik.rs/vojvodina/radnici-blokirali-glavni-cevovod>

Радници блокирали главни цевовод

КИКИНДА: Радници фабрике „Тоза Марковић”, чланови већинског синдиката, блокирали су главни вод за довод гаса, јер је фабрици најављено искључење овог енергента.

Како сазнајемо од председника организације Независног синдиката „Тозе Маркивића” Зорана Средојева неко је одлучио да се после вишегодишњег неплаћања основног енергента за производњу гаса он укине фабрици и то у моменту када се у петак Привредном суду у Зрењанину решава судбина фабрике.

-Искључење са гасоводне мреже не можемо дозволити јер ће то довести до урушавања система пећи за који је неопходно најмање 48 сати да би се угасиле тако да би након тога поново биле у функцији. е - каже Средојев.

Данас су запослени у „Србијагасу” трећи пут покушали да искључе гас фабрици међутим запослени који су машинама блокирали главни цевовод су их онемогућили.

-Волели бисмо да знамо ко је именом и презименом дозволио да фабрика не плаћа гас две године као и ко је сада наложио обуставу енергента. Дуг за гас је између 17 и 18 милиона евра. Од петка су радници увели даноноћна дежурства како би спречили да се гас искључи с обзиром на то да је за искључење неопходно раскопати главни вод који се налази на дубини од 1,8 метара.

Средојев каже да има информација да се суд неће завршити у корист фабрике. Уколико дође до стечаја део остаје да ради, а део одлази на евиденцију Филијале, уколико се прихвати програм реструктурирања опет ће фабрика радити.

Просечна плата је 22 хиљаде динара и запослени немају алтернативу. Зоран Средојев додаје да су сва дуговања према радницима исплаћена, а плате су од пролећа редовне. Од приватизације стотинак запослених отишло је у редовну пензију, а проблеми су непотписан колективни уговор, регрес, систематизација која се чека од приватизације. Фабрика тренутно ради са 30 одсто капацитета – једна пећ од пет на грубој керамцији је у функцији, као и једна пећ од шест на финој керамцији, док дневно 25 камиона робе изађе из фабричког круга.

А. Ђуран

Радници "14. октобра" поново протестују

КРУШЕВАЦ

Радници ИМК "14. октобар" из Крушевца од данас настављају с протестима испред градске управе, јер им није исплаћен један минималац до 15. новембра, рекао је Тањугу председник синдиката "Независност" Дејан Мутавцић.

Запослени у овој фабрици су, на састанку са министром привреде Сашом Радуловићем, прихватили да се проблем "14. октобра" решава по моделу Фабрике аутомобила (ФАП) из Прибоја, и да им до 15. новембра буде исплаћен један минималац, а други месец дана касније, образложио је он.

"Данас смо одржали збор радника на коме нас је пословодство обавестило да је министарству достављена документација за исплату минималца, међутим, како су нам рекли, нових информација о томе шта се даље дешавало - нема. Због тога, оба одбора синдиката су одлучила да се сутра настави са протестима", рекао је јуче Мутавцић.

Он је подсетио да је 28. октобра исплаћено 10 одсто зараде за септембар 2012. године што је, како је рекао, око 2.500 динара по запосленом.

Прошле недеље спроведена је анкета о добровољном напуштању фабрике путем социјалног програма, чији рок је јуче истекао.

Према речима Мутавцић, пословодство је то урадило без договора са синдикатима и напоменуо да се још не зна тачан број оних који би да оду из фабрике.